

POBLENOU

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU

ACADÈMIA • GIMNÀS

Urban School

Llull, 187

T. 93 485 51 88

ASSESSORIA • GABINET

Centre Comptable Poblenou

Dr. Trueta, 230

Marimon Estrany

Llull, 219 T. 93 300 32 93

BASAR

Mayca 92

Llull, 181

T. 93 485 39 27

ARTS GRAFIQUES • INDUSTRIAL

Aleu Gràfiques

Llull, 48-52 3er4a

CAFETERIA • GELATERIA

El Tio Ché

Rbla. Poblenou, 44-46

T. 93 309 18 72

ENTITATS • FUNDACIONS

Prohabitat 2000

Avinyó, 32

ESPORTS

360Bikeshop

Camí antic de València, 9 b

T. 93 356 89 79

FARMACIA • ÒPTICA

HERBORISTERIA

Farmàcia Loperena Giró

Marià Aguiló, 53

T. 93 307 15 17

Òptica Traver

Pujades, 194

T. 93 485 22 42

Taulat-62

Taulat, 62 T. 93 225 36 40

MODA • ESTÈTICA

Francesc Creixell

Ciutat de Granada, 63 b

T. 93 309 50 03

Jean Louis David

Rbla. Poblenou, 105

T. 93 356 89 44

Villarroya Sabaters

Rbla. Poblenou, 45

T. 485 27 90

Xaloc

Marià Aguiló, 128

685 54 51 84

PAPERERIA

Copiràpit

Lope de Vega, 45

T. 93 300 35 07

PUBLICITAT

Guti's Diseño

Rbla. del Poblenou, 50 ent.1ª

T. 93 300 5105

PUERICULTURA

Mainada

Amistat, 22

T. 93 221 32 98

QUEVIURES

Cansaladeria Balart

Castanys, 8 T. 93 225 22 95

Carnisseries Trinxant

Amistat, 22 T. 93 225 43 43

Fruiteries July

Llull, 181 T. 93 485 23 33

J.Tena Xarcuteries

Rbla. Poblenou, 89-91

T. 93 485 41 97

Lombarte Alimentación

Marià Aguiló, 95

T. 93 309 18 33

MOBLES • DECORACIO

Alfred Martín

Pere IV, 218-220

T. 93 307 25 07

Destil

Pujades, 174

T. 93 485 35 74

Plaza

Pallars, 232

T. 93 300 32 57

RESTAURANT

Bar el Coral

Amistat, 21

T. 93 225 30 97

Arwad

Rbla. Poblenou, 56

T. 93 356 82 63

La Plaça

Pl. St. Bernat Calvó, 6-7

T. 93 221 51 12

SERVEIS MEDICS

Clínica Dental Glòries

Rbla. Poblenou, 157-159 1r 1ª

T. 93 485 37 93

TAROT

Isabel Soledad

T. 806 402 226

VETERINARIA

Clínica veterinaria

El Poblenou

Camí antic de València, 18

T. 93 300 87 26

La Guineu

Marià Aguiló, 128

T. 93 221 75 25

VIDEO CLUB

Video Tope

Pujades, 230

T. 93 300 06 24

**SI ET VOLS
ANUNCIAR,
TRUCA AL
93 266 44 41**

Villarroya
SABATERS DES DE 1870

Rambla Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

360BS
bicycles

C/ Camí Antic de Valencia, 9 bxs
Tel. 93 356 8979

COPIRAPIT

Lope de Vega, 45 - TEL/FAX 93 300 3507 - 08005 BCN

PAPERERIA • FOTOCÒPIES
IMPRESSIÓ DIGITAL • ENQUADERNACIONS
PLASTIFICACIONS • SEGELLS DE GOMA
SERVEI DE FAX

**REFORMES INTEGRALS
DE CUINA I BANY.**

Pujades, 174 - T. 93 485 35 74
www.destil.net
E-Mail: pujades@destil.net

Destil
S.L.
CUINES-BANYS

també a Gran Via, 218-220

VOLEM AGRAIR LA COL.LABORACIO DELS SEGUENTS SPONSORS

Ajuntament de Barcelona

Districte de Sant Martí

 Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar i Família
**Direcció General
d'Actuacions Comunitàries i Cíviques**

El Poblenou, 10 anys de premsa de barri

El setembre de 1996, ara fa 10 anys, va aparèixer el núm. zero de l'actual revista *El Poblenou* promoguda i editada per l'AVPN. L'aposta per una nova fase de la popular premsa de barri partia del propòsit de posar en marxa un instrument de comunicació i de consciència ciutadana. Seguidors de la tradició de publicacions com l'Arc de Sant Martí o Quatre Cantons, per citar-ne dues d'emblemàtiques, *El Poblenou* ha intentat informar i entretenir.

Segurament que aquests modestos i aprenents editors no hem reeixit del tot en l'ambiciosa tasca de fer una revista. El treball voluntari, mogut més per les ganes de fer que no pas per l'experiència i el criteri professional, ha marcat les limitacions a l'hora d'informar i de crear opinió. També és cert que no han faltat mai les ganes de fer-ho bé i que aquest és el principal mèrit que ha assegurat sempre la seva continuïtat.

Els 47 números de *El Poblenou*, publicats amb una periodicitat aproximada de dos mesos i amb una tirada, en l'actualitat, de 4.000 en color, són sens dubte el reflex de l'interès i la voluntat de participació dels poblenovins, fet que ens anima a continuar i a fer créixer els continguts i també el nombre d'exemplars, per arribar a més zones del barri. Tanmateix, esperem el recolzament dels ciutadans del *Poblenou*.

Nou alcalde

Tornem de vacances amb la sorpresa del canvi d'alcalde a Barcelona, i la situació es presta a una certa valoració d'urgència. Semblava que l'alcalde Clos acabaria el mandat i és tornaria a presentar a les properes eleccions però l'aparell del PSC ha preferit substituir-lo per Jordi Hereu, segurament per por, donat el desgast i un cert descrèdit de la figura de Clos. Narcís Serra i Pasqual Maragall, tampoc van acabar el mandat. Sembla doncs una tradició que l'alcalde de Barcelona ho ha de ser per designació de l'equip majoritari de govern, almenys en el tram final de mandat, fet que implica un cert frau democràtic a la voluntat expressada a les urnes per la ciutadania.

La tasca de Joan Clos no la podem valorar positiva en el seu conjunt. Ha estat una gestió allunyada dels ciutadans i dels barris i amb unes actuacions que en molts casos han xocat frontalment amb les seves demandes. No s'ha sabut des de l'Ajuntament encarrilar una participació real, buscant la implicació de la ciutadania en els temes que requereixen un ampli consens. En són exemples d'actualitat l'ordenança del civisme; la nova divisió de barris; les polítiques urbanístiques i d'habitatge, entre d'altres, on s'ha donat més prioritat als interessos especulatius que no als de les persones.

Barcelona ha guanyat visibilitat i protagonisme en l'escena internacional, però ha aprofundit la desigualtat social i s'ha elititzat, expulsant població i mantenint bosses de precarietat i de pobresa. S'ha menystingut a aquells que feien propostes en temes d'habitatge, equipaments i patrimoni, preservació de les identitats, i drets ciutadans. Amb tot, des del *Poblenou*, s'ha forçat l'executiu municipal a canviar decisions que ja estaven preses. A Jordi Hereu li queda ara el repte de rectificar errors del passat, i sobretot d'escoltar força la gent. Les reformes estructurals i el canvi d'orientació cap a una política municipal més centrada en les persones potser quedarà per la propera legislatura si Hereu revalida l'alcaldia en les eleccions de la primavera que vé. A l'AVPN ens tindrà com a actors, crítics i alhora dialogants i participatius per abordar el futur.

La junta

índex

Guia Comercial	2
Editorial	3
El Poblenou. 10 anys	4
Apropem-nos	8
Associació de veïns	9
Solidaritat	10
Urbanisme. Patrimoni	12
Notícies	14

EL POBLENOU#46 setembre2006

Edició: ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEINES DEL POBLENOU
C/ Pallars, 277 08005 BCN
Tel. 932 664 441 • E-Mail: avpoblenou@wanadoo.es
dies de visita: dilluns-dimecres-dijous, 19 a 21 hores.

Foto portada: Portades revista "El Poblenou"

Equip de Redacció: Marc Andreu, Salva Clarós, Manel Martínez, Montse Milà, Joan Maria Soler, Carles Canela.

- Fotografia: S. Clarós.
- Correccions: Concepció Colomina
- Disseny Gràfic: David Gutiérrez
- Impressió: Gràfiques Aleu
- Publicitat: Alonso Brito 619418026

Dipòsit legal: B-48543-97

El consell de redacció i l'AV Poblenou no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides en la revista, que hauran de considerar-se com a opinions personals dels sotassignats, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a redacció.

DOMICILIACIÓ DE REBUTS

Rebrás la revista a casa per correu postal
Fes-te soci de l'Associació

SOCI NUM: _____

SR. DIRECTOR DE CAIXA/BANC: _____
feu efectius els rebuts que us presenti l'Associació de Veïns Poblenou
corresponents a la quota anual de soci d'aquesta entitat

NOM DEL SOCI: _____
contra el meu Compte/Llibreta Núm: _____

OFICINA: _____ Firma del titular
del compte/llibreta:

ALTA SOCI

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEINES DEL POBLENOU
C/ Pallars, 277 08005 BCN Tel. 932 664 441

NUM: _____ DATA: _____

NOM i COGNOMS: _____

ADREÇA: _____ POBLACIÓ: _____ C.P.: _____

TELEFON: _____ DNI: _____

Quota anual, 15 € Quota de suport: _____
Desitjo realitzar el pagament anual de la quota de soci a través de Caixa/Banc:

CODI DOMICILIACIÓ:

ENTITAT OFICINA CONTROL NÚM. COMPTE

Firma:

10 anys d'empremta humana

Explicar sense avorir 10 anys de la revista El poblenou és tot un repte. M'he fixat sobretot en l'empremta humana, les entitats, la tasca col·lectiva i la gent, que són els mateixos protagonistes que, a través d'una revista de barri, fan el relat de les seves pròpies històries. De setembre del 1996 a setembre del 2006 han passat moltes coses al barri. La revista se n'ha fet ressò d'algunes per apropar-nos més entre tots compartint fets i relats.

LA GENT. Des d'aquestes pàgines hem conversat amb gent diversa del barri. Homes i dones que han impulsat diverses empreses ja sigui en l'àmbit comercial, cultural o esportiu, i que han deixat alguna empremta en el món veïnal. Agapito Fernández, que va estar molts anys al capdavant del club esportiu Monopol, va ser entrevistat al núm. zero d'El poblenou, cap al ja llunyà any 96. Dos anys més tard ens deixava als 70 anys, però va llegar el seu nom a un dels camps de futbol del barri. Han passat per aquestes pàgines dones que estan al capdavant de botigues molt conegudes al barri com és el cas de la Maria Trinxant, un negoci familiar que ve d'antic, o com la Tere Moreno, que és la mestressa d'El Tio Ché i que sempre està a peu de taulell, juntament amb el seu marit Alfons i altres membres de la família. Carles Riera i Rafael Forcada, tots dos representants de l'associacionisme comercial dels dos grans eixos de botigues, la Rambla i Marià Aguiló respectivament, van parlar també a El poblenou de la seva visió del comerç de proximitat. Altres persones entrevistades han estat Clara Mayo, bioquímica nascuda a l'Havana i que ara viu al Poblenou amb el seu marit, a qui va conèixer precisament en un viatge que ell va fer a Cuba. Jordi Rodríguez, president de la comunitat de propietaris del Grup Civit; Neus Martín, jove pintora filla del Poblenou que ha exposat en diverses galeries; Ferran Amores, llicenciat en Història i membre actiu de col·lectius de joves del barri; Josep Gili va ser president de la Coordinadora d'Entitats del Poblenou; Ferran Moreno, director de l'IES Poblenou; Pepita Barrachina, que va ser presidenta del Casal d'Avis del Taulat; Maria Ferrer, entranyable i fidel secretària de l'Associació de Veïns. La cooperativa ecològica i de consum Cydonia; Belén Sánchez i Manuel Prieto, propietària i empleat respectivament dels tallers Iracheta a Can Ricart, que van ser desnonats fa uns quants mesos després de 50 anys d'activitat al Poblenou. També ens va dedicar una estona del seu temps Montse Montull, fa poc guardonada amb la medalla d'honor de la ciutat.

LA HISTORIA. Els col·laboradors han recordat a través de la revista fragments de la seva història, que és també la de tots. Marc Andreu, "Quan la mar no era tan Bella"; Manel

Ollé preguntava "On són les fogueres de Sant Joan?"; Josep Cuenca i Antonio Calzada, avatars de "El Lloro del 36"; Oriol Garreta, una mirada retrospectiva i viva a un poblenoví destacat "Pere Relats"; Isabel Vázquez parla del seu barri "El barri de La Plata"; Nicasi Camps fa un repàs de "Les entitats del nostre barri"; Jordi Fossas, president de l'Arxiu Històric del Poblenou, parla d'"Els Federals. Un edifici amb història al carrer Marià Aguiló" i també d'una altra històrica entitat republicana "El Radicals"; Lluís Estrada, home de memòria imprescindible, recordava "El carrer del tomàquet"; Jordi Fossas, novament, va descobrir la darrera masia, Cal Gran; Montserrat Muntades, enyora Els banys de la Mar Bella; i Ferran Amores va explicar els anys més negres d'"El Cànem" i la història d'uns tallers metal·lúrgics "Oliva Artés"; Joan Pallarès, que va ser un destacat militant i fundador de l'Associació de Veïns, ens recordava algunes de les lluites veïnals de fa anys com ara la llarga reivindicació del parc de la Paperera o la costosa lluita contra la contaminant i perillosa empresa Fertrat, o la reivindicada recuperació de la platja, o la petició popular del metro i del centre cívic Can Felipa.

J. TENA
XARCUTERIES

Galeria Comercial Alcampo Local, 32 - Tel. 93 381 69 67 Sant Adrià
Gran de Sant Andreu, 326 - Tel. 93 311 54 07 - Barcelona
Rambla Poble Nou, 89-91 - Tel. 93 485 41 97 - Barcelona
Riera, 8 - Tel. 93 790 71 57 - Mataro

XARCUTERIES

PERRUQUERIA
XALOC
UNISEX

C/. Marià Aguiló, 128 Tda.2 Tel. 685545184

VIDEO TOPE

CONCEPCIÓ ARENAL, 120
Tel. 933 496 373

FABRA I PUIG, 70-76
Tel. 933 120 917

PUJADES, 230
Tel. 933 000 624

www.videotope.com
video@videotope.com

LES ENTITATS. La vida de les Entitats i la tasca col·lectiva és sovint un dels termòmetres que indica la consistència social d'un barri. La revista El Poblenou ha seguit de prop esdeveniments com els vint anys de l'Arxiu Històric, el 75è aniversari de la parròquia del Sagrat Cor, els 20 anys de la colla de diables i el naixement del Projecte de ràdio al Poblenou. La Coordinadora d'Entitats ha estat també notícia durant aquests deu anys, així com les dones de la presó de Wad-Ras, els tallers d'artistes, les residències de gent gran Pere Relats, el grup de teatre El Portàtil i el festival d'arts escèniques del Poblenou. Hem assistit també a la inauguració de l'escola Grèvol al front marítim, la inauguració del Casal d'Avis a Can Saladrigas, i qui sap si també podrem fer des de Can Saladrigas la crònica el dia que s'inauguri la biblioteca.

Hem parlat de temes molt diversos de la vida del barri com

els camps de futbol, la manca de locals per a joves, dels nous veïnats com el front marítim o la rambla nova, o grups de dones i de mares amb interessos comuns, etc. La revista ha aprofundit sobre alguns temes i algunes de les realitats del Poblenou. És el cas del mercat dels encants, analitzat per Maria Domínguez en el núm. 3 d'El poblenou, o també el reportatge de Marc Andreu "100 anys de comerç al Poblenou", publicat el desembre de 2001. Ja molt més recent, "Barri, espai de convivència" presenta un estudi sociològic sobre l'estat del barri i la percepció que en tenen els seus veïns i veïnes. L'habitatge ha estat un dels temes tractats en moltes ocasions i de forma molt diversa. També és interessant el reportatge que parla de les famílies gitanes galaicoportugueses que viuen en caravanes als solars i fàbriques del Poblenou.

Manel Andreu

Les entitats ciutadanes presenten al·legacions a la nova proposta municipal per a Can Ricart

Més de 1.200 signatures han donat suport al plec d'al·legacions generals presentades per 26 entitats entre associacions de veïns, associacions i entitats culturals del barri i institucions ciutadanes. Els signants alerten del perill que el nou planejament per a Can Ricart suposi un tancament en fals de la situació ja que no s'ha previst la preservació íntegra del recinte fabril i presenta déficits pel que fa a la seva inserció urbana en l'entorn de Parc Central i eix Pere IV. L'actual proposta presentada per l'Ajuntament ha estat millorada en diversos punts, sobretot pel que fa al tractament de les naus centrals de la fàbrica afectades pel pas de Bolívia pel seu interior. Els signants consideren que amb l'enderroc selectiu de naus de la part central i posterior de la fàbrica es trenca la seva consistència formal, alhora que es perd la seva llegibilitat com a document històric, el més important que es manté al Poblenou.

Així mateix s'adhereixen també al plec d'al·legacions tècniques presentades per l'Arxiu Històric del Poblenou, l'Associació d'Artistes Visuals i la Fundació de l'AAVC-Hangar, l'Associació de Veïns i Veïnes del Poblenou, la FAVB, el Grup de Patrimoni Industrial del Fòrum Ribera del Besòs, el Grup Fàbrica i Medi Urbà de la Universitat de Barcelona, la Societat Catalana d'Història de la Ciència i de la Tècnica (filial de l'Institut d'Estudis Catalans) i algunes persones rellevants de la ciutat. En aquest segon plec d'al·legacions, els seus autors fan una anàlisi de detall de la proposta municipal i en destaquen els seus punts febles, tot proposant alternatives per a la preservació íntegra de Can Ricart i la seva reutilització.

Les al·legacions van ser lliurades per les entitats el dia 20 de juliol passat, prèvia presentació pública el dia abans a la

seu de l'Ateneu Barcelonès, on el grup de Patrimoni del Fòrum Ribera del Besòs també va presentar el llibre Can Ricart, Ciutadania i innovació (300 pàg.), editat amb l'ajut de la Fundació Antoni Tàpies. Es tracta d'un compendi de materials, estudis i articles d'opinió que il·lustren la descoberta de la vàlua de Can Ricart com a conjunt històric, i el treball endegat durant dos anys per cercar alternatives de planejament urbanístic en una singular dialèctica amb els tècnics i polítics de l'Ajuntament de Barcelona.

10 anys de canvi urbanístic

Un pla global per al Poblenou era la reivindicació veïnal de començament dels 90. Ho constataren Elisabet Tejero (sociòloga) i Rafael Encinas (arquitecte) en un estudi "Poblenou. Un barri a les portes del segle XXI", publicat la tardor del 97 per l'Associació de Veïns amb motiu del 25è aniversari de l'entitat.

La renovació de la vasta àrea del llevant barceloní va començar per transformar la lària industrial en Vila Olímpica, i continuà amb l'aixecament del sistema ferroviari que va ser pioner a la península, la línia Barcelona-Mataró, per ser substituït per noves infraestructures com la ronda litoral, el parc de mar i el nou perímetre costaner amb les platges del Bogatell i de la Mar Bella. En definitiva, aquella gran obra tal com va ser explicada i reconeguda per la majoria de ciutadans de Barcelona, que havia de facilitar la celebració dels Jocs Olímpics del 92, va representar la fi d'un es de estructures urbanes i de producció ja obsoletes que havien impulsat feia un segle la Catalunya moderna en la seva capital.

Per fi arribava al Poblenou el procés modernitzador de la ciutat engegat als anys 80 per l'Ajuntament que dirigia Pasqual Maragall. Però els planificadors d'aquell moment no van tenir la gosadia de pensar globalment com desenvolupar la malla Cerdà sobre el territori al nord i a l'est de la plaça de les Glòries, integrant usos, patrimoni i béns urbans per a un creixement equilibrat, partint de les necessitats presents i sobretot futures de la metròpoli. Era un repte que potser sobrepassava la capacitat i les prioritats polítiques d'aquell ajuntament, però que marcaria sensiblement els anys venidors, establint una divisòria entre l'urbanisme preolímpic i el de després dels Jocs. Els tècnics i responsables municipals del sector d'Urbanisme de la ciutat es van conformar a anar aprovant petits plans o no tan petits, com per exemple el de l'obertura de la Diagonal, que és de grans proporcions, però sense la perspectiva extensa i englobadora que hauria harmonitzat i ponderat els efectes de la transformació. L'Associació de Veïns del Poblenou i un conjunt d'entitats del barri, potser pecant d'ingenuïtat, es van quedar soles demanant un macropla que definís els criteris generals d'intervenció i avalués els impactes socials, culturals i econòmics de l'operació. L'esforç va ser en va perquè l'opció d'aquell consistori, amb una majoria socialista aclaparadora, era més possibilista i favorable a un planejament fragmentari. Un planejament que, a canvi d'anar fent ciutat, deixava en bona mesura l'orientació dels canvis urbans a mercè dels promotors immobiliaris, amb sacrifici de la ciutadania i del seu baluard cultural que tenia les seves arrels crescudes esforçadament al llarg de segle i mig, i la seva memòria disseminada entre

Nova Diagonal

fàbriques, camps i paratges urbans de perifèria sempre orgullosa d'haver-se fet a si mateixa. La destrucció dels paisatges antics del Taulat; la avui ja malmesa plaça Prim i la desaparició de la fàbrica dels Tannics, que després va ser de pega dolça; l'enderroc brutal del carrer de Perelló, i tants altres disbarats mostren, per exemple, com l'Ajuntament es va rendir als peus d'especuladors com Joaquim Durall, propietari de diverses finques al cor del Taulat i protagonista, juntament amb l'arquitecte Lluís Cantallops, d'un dels plans -el d'obertura del carrer de Bilbao- que més mal ha fet de manera completament innecessària al nucli més antic del Poblenou.

Avui no hi ha encara cap instrument urbanístic que protegeixi la trama antiga que es va deteriorant per un enderroc rere l'altre sense criteri ni intenció en el seu conjunt. La lògica explicació d'aquella forma de procedir és que hi havia en esferes municipals, almenys en aquells mitjan noranta, i segurament també ara, la idea que l'antic i deteriorat barri del Poblenou havia de ser majoritàriament substituït per un nou concepte social i urbà que va ser assajat, per cert sense èxit, al nou Diagonal Mar, aixecat sobre els terrenys que ocupava l'antiga MACOSA, per obra de promotors americans, i amb un concepte urbà forà, que ha quedat com una de les ferides més sagnants practicada a la ciutat feta a traïció i amb menyspreu cap a la gent. La història jutjarà el projecte i els seus autors.

El barri del Poblenou —en aquells moments ja era força evident— tenia una cita amb la història que el portaria a desaparèixer o bé a redefinir-se sobre la base de l'oportunitat que brinda el progrés, tal com ja va ocórrer amb la instal·lació dels primerencs prats d'indianes cap a finals del

JOYERIA / RELOJERIA
OBJETOS DE REGALO
IMAGEN / SONIDO
COMPRAMOS ORO Y
RELOJES

C/LLULL, 181
08005 BARCELONA
TEL/FAX. 93 485 39 27

**Centre
Comptable
Poblenou**

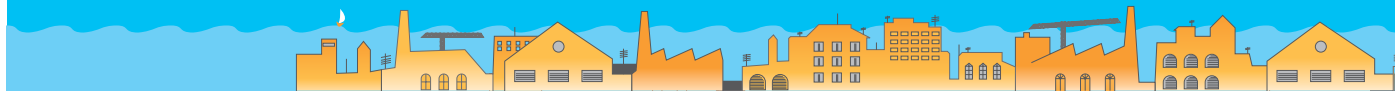
c/ Dr. Trueta, 230
08005 BARCELONA

ALIMENTACION

lombarte

Des del 1991

MARIÀ AGUILÓ, 95 - POBLENOU - TEL 93 309 18 33

segle divuit i que van ser el preludi de la pròspera aglomeració industrial del segle vint. Els col·lectius ciutadans del Poblenou, l'Associació de Veïns al davant, no els movia cap sentiment identitari essencialista de república independent, d'això en dona fe qui escriu, sinó l'ànim combatiu de qui espera que el progrés arribi per a tots, que és propi de les classes treballadores que han bregat a peu de fàbrica. La resistència era a ser desposseïts pels especuladors i oportunistes de torn, que d'això ja n'hi havia força experiència al barri d'ençà el frustrat Pla de la Ribera. D'aquí ve que les operacions urbanístiques costaneres que, des del Bogatell fins a Diagonal Mar i coincidint amb l'obertura de la Diagonal, fossin vistes com una reedició d'aquell pla de nefasta memòria. I així va ser en certa manera! A excepció del vell cementiri de l'est, el primer fora muralles de la ciutat que va fer construir el bisbe Climent cap al 1700..., i de l'antiestètic grup de vivenda social edificat en els anys 50 del segle passat pel Ministeri d'Habitatge al passeig Calvell, popularment coneguts, no sé per què, com els "Tupolev", s'hauria renovat completament la façana de mar i el vell Poblenou no hauria aconseguit mai el somni de treure-hi el cap.

Al revers de la moneda i com un dels secrets més ben silenciats, enormes guanys per als propietaris gràcies a les requalificacions: el cas de MACOSA, acompanyat d'actes criminals i delictes econòmics, tot recollit, sense gaire enrenou, però, pels diaris de l'època; el cas de Catalana de Gas i de RENFE; el cas dels Durall, amb destrucció malintencionada de patrimoni; o com el cas del mateix Ajuntament propietari de parcel·les que van ser venudes a tercers. Havia desaparegut la ronyosa paret que protegia les vies del tren i que segrestava el mar a no ser pel tronat pas a nivell del carrer Jonquera. S'havia endreçat la línia costanera, cosa que bocabadava més de mitja ciutat, però allà mateix hi havia clavats dentellats el capital que tot ho acaba banalitzant, i mentre la ciutat moria d'èxit, s'havia perdut l'oportunitat de fer front a les necessitats més peremptòries i als reptes més punyents de futur. En els primers anys del nou segle, amb la desinflada bombolla economicotecnològica, afloraven amb virulència els temes abans aparcats: la zona del Poblenou patia un gravíssim dèficit d'equipaments de tota mena, que ja havia sigut anunciat a bastament pel col·lectiu ciutadà; la crisi de l'habitatge assequible va esdevenir el tema número u a les eleccions municipals de la primavera de 2003, fins al punt de forçar mesures extraordinàries per fer-hi front des de l'ordenança municipal, la llei d'urbanisme i la llei de l'habitatge; la destrucció del patrimoni cultural de la Barcelona obrera va obligar fins i tot el Parlament de Catalunya a intervenir-hi. El vaixell de l'urbanisme municipal navegava a la deriva i no trigaria gaire a aparèixer conflictes a babor i a estribor.

Vet aquí les traces de la banalitat. L'avinguda dels hotels, vull dir el passeig de García Faria, la nova avinguda Icària, sense fàbriques i també sense vida, el passeig del Taulat, encara sort del grup de vivenda social edificat pels sindicats de la UGT i CCOO i també per l'empresa pública

REGESA per real·lotjar afectats dels desapareguts Rafael de Campalans, l'Arenal del Llevant i la Jonquera, que voltaven l'antic pas a nivell que conduïa a la platja, tots ara a l'entorn de la plaça Ramon Calsina, també coneguda per la sempre altiva torre de les aigües del Besòs, que allà sí que hi llu la càlida llum mediterrània i la sonora gatzara que preludia corredisses de canalla i respira veïnalitat. No tot havia de ser banal al front marítim, on el darrer reduït de mansuetud al carrer de Pellaires serveix de lloc d'encreuament entre famílies de sempre amb el geni creatiu i l'enginy dels Palo Alto.

Mentre que l'avinguda de la Diagonal, planificada a començament dels 90 i inaugurada en la plenitud del seu vial des de les Glòries fins a l'esplanada del futur Fòrum un dia plu-

Front Marítim

Plaça de les Glòries

Paisatge Poblenou

jós del mes de març de 1999, errava completament en el seu concepte urbà replicat de la ciutat burgesa enlloc de mimetitzar el barri popular que li toca travessar, naixia ja a final de la dècada una de les més brillants idees per a la futura mutació de la ciutat de les xemeneies al districte econòmic del coneixement: el Pla 22@. Un discurs certament una mica retòric, però que feia diana en el propòsit de reformular els teixits industrials obsolets en convivència amb una ciutadania que sabia ja d'antic el que és la barreja i la mística del treball. Una bona idea escassament liderada pel consistori en el terreny de la iniciativa cultural i econòmica, i inicialment mal plantejada pel que fa a l'encaix urbà. Novament via lliure als professionals de convertir el totxo en or que han arribat ja a horroritzar amb algunes de les seves encara primerenques realitzacions. L'enderroc i substitució de la fàbrica de la Unió Metalúrgica per espantoses edificacions hoteleres; la fracassada imposició de les torres de l'eix Llacuna, i els desnonaments empresarials a Can Ricart, Can Framis, La Escocesa... eren mostra del desconcert regnant a Ca la Vila. Els seus responsables perapetats darrere els Nouvell, Tusquets o Miralles, cada dia més autistes i desconnectats de la realitat, eludien el diàleg i la crítica popular, demostrant ja poca capacitat d'interlocució i, per tant, l'esgotament de les fórmules i segurament també dels seus artífexs.

10 anys de convivència al Poblenou

Apropem-nos és la finestra des d'on El Poblenou ha volgut atancar-se i connectar amb uns veïns que vénen de lluny. Conèixer com són i què els ha portat a deixar-ho tot a la recerca d'una vida millor passant tot tipus de peripècies i de dificultats que els ha conduït a prop nostre. La conversa amb algunes d'aquestes persones vingudes d'altres països del món ha confeccionant un mosaic de situacions i d'experiències diverses.

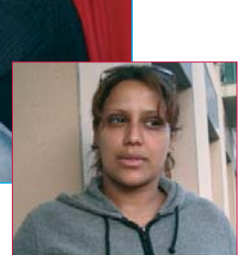
La **Naima**, una jove marroquina (El Poblenou, núm. 32), és una noia moderna que s'ha adaptat amb gust als costums occidentals i que parla de la religió com una qüestió de sentiments. Ens va explicar que els seus germans, que també viuen a Espanya, van arribar aferrats als eixos d'un autobús...

L'**Alí**, pakistanès, i en Nusha, indú, viuen al barri des de la tancada a la parròquia del Sagrat Cor i són uns veïns com qualsevol altre. L'Alí (El Poblenou, núm. 33) ha lluitat molt, i

l'Argentina, respectivament, totes dues van patir la violència. El pare de la Glòria (El Poblenou, núm. 35) va morir assassinat i l'escola on anava el seu fill estava amenaçada de segrest col·lectiu. La **Carmen** (El Poblenou, núm. 41), amb un revesavi asturià que va emigrar a l'Argentina, ens diu: recuerden que nosotros vinimos porqué ustedes fueron... El seu marit va ser el primer advocat "desaparegut" de la dictadura argentina i ella també havia estat en perill de mort. La Glòria ens recorda que tots els que viuen i treballen a Catalunya aportant la seva contribució a la riquesa del país, haurien de tenir els mateixos drets.

També hem conegut parelles mixtes que ens han ensenyat el respecte per les creences i els sentiments de l'altre.

L'**Abel** i la **Sandra** (El Poblenou, núm. 39), ell és marroquí i ella catalana, tenen una filla, la Sofia. Diuen que tots dos li ensenyaran els seus costums, però en el futur serà el que la nena decideixi. L'Abel fa anys que viu i treballa al

la vida no li ha sigut fàcil. El mateix any que parlava per a la revista, mentre era de vacances al seu país, moria la seva esposa i els seus tres fills quedaven sota la seva única responsabilitat. Aquests nens són l'**Ahmed**, l'**Amna** i l'**Umer** (El Poblenou, núm.44), que ja fa dos anys que viuen al barri i que, amb un català perfecte i amb tota la franquesa dels infants, explicaven, amb enyorança per la mare que no s'havia de morir perquè no ha viscut les aventures que esperava, com n'és de diferent el somni de la realitat que t'espera. En Nusha (El Poblenou, núm. 38) és el jove que ens va fer de traductor durant els dies de la tancada. Té una bona formació acadèmica, però les traves per convalidar estudis no li han permès treballar en la seva especialitat. Ens va parlar de les dificultats per arribar, de les màfies...i de les ganes que té de formar una família.

L'**Anara** i l'**Ayguerim** (El Poblenou, núm. 36) són mare i filla, i vénen dels països de l'est. Va ser la situació familiar i les dificultats de guanyar-se la vida al Kirguizistan el que les va empènyer a emigrar. Dues dones lluitadores i amb ganes d'obrir-se camí.

La **Mamagué** (El Poblenou, núm. 37) és del Senegal i ens deia amb satisfacció que estava aprenent a llegir i escriure a Can Felipa, perquè al seu país no n'havia tingut l'oportunitat. Va venir molt jove i aquí ha tingut els seus dos fills.

La **Glòria** i la **Carmen** tenen formació universitària i van col·laborar amb Apropem-nos. Procedents de Colòmbia i

Poblenou, i la **Sandra** ha après a parlar marroquí com a mostra del seu desig d'apropar-se a la família i els amics de la seva parella. Sap que ho valoren.

En **Grey** i la **Iolanda**, del Perú i del Poblenou, també tenen una filla en comú, la Inca. En Grey ens parla del seu projecte. Està estudiant per tornar al Perú i muntar una escola bilingüe quítxua-castellà per a nens indígenes al poble de la seva besàvia. En Grey ens diu que la llengua dels seus avantpassats és el quítxua, però que els pares no l'ensenyen als seus fills perquè no estiguin discriminats. Ha après a parlar català perquè "sé com n'és d'important la defensa d'una llengua; per això i per respecte a la gent d'aquí". Per en Grey viure al Poblenou està molt bé perquè la gent et saluda pel carrer...

I el nostre darrer convidat va ser l'**Atman** (El Poblenou, núm 45) que compara Catalunya amb el poble bereber que, com diu, també té una llengua pròpia i una cultura diferent. La dona de l'Atman va morir jove, però ell es va casar amb una catalana i viu al Poblenou amb en Zakaria i la Kaoutar. Diu: "he tingut sort a la vida perquè els meus fills estan molt bé aquí i han trobat una nova família"

Hem volgut fer un petit resum d'alguns trets significatius de les diferents entrevistes. A tots i cada un d'ells vull agrair que ens deixessin participar de la seva vida.

Personalment he après molt i ha estat un privilegi poder-los conèixer.

Montse Milà

Can Ricart, l'endemà

Calia haver començat per preguntar a la gent quins eren els valors apreciats per la ciutadania. Quins són els referents i les imatges d'antiguitat que ben segur brodaven una història que familiarment havien fet seva, que contenia imatges i records d'infantesa;

històries que parlaven de trajectes fets de matinada entre camps i canyars camí de la fàbrica; de l'udol previ al bombardeig; d'insurrectes i de corrues de la mort; de platges que no ho eren; d'olors i de vestits de festa major.... Però l'Ajuntament tan sols va preguntar als promotors quins negocis estaven disposats a fer, i va començar la demolició de la memòria en el més cruel menyspreu pel patrimoni que s'ha vist mai al Poblenou. En defensa pròpia, associacions i entitats ciutadanes, empresaris desnonats, col·lectius veïnals i ciutadans de tota condició amb consciència de perjudicats, i artistes van constituir una milícia urbana disposada a defensar les seves pertinences tangibles i imaginàries. L'enfrontament amb arquitectes municipals i regidors, els quals paradoxalment no encertaven a respondre a les necessitats dels ciutadans, va ser inevitable. El combat, lliurat després d'una pressió perllongada, s'ha saldat amb un clar descrèdit del bàndol municipalista, forçat a rectificar a contracor, i també amb la pèrdua per sempre de paisatges i de referents essencials de la Barcelona industrial, amb una incerta encara pervivència del conjunt de Can Ricart i de la resta de paisatges històrics del barri.

democràcia. Malauradament, en el camp urbanístic, l'ajuntament de Barcelona peca d'una pedant arquitectocràcia (costa d'entendre l'escassa crítica del col·lectiu professional dels arquitectes, en altre temps progressista), i pel que fa al terreny polític, peca d'endogàmia, amiguisme i aïllament (costa també d'entendre la permissivitat de les seves bases militants). Malament rai quan un ajuntament s'enfronta amb grups significatius de la ciutadania.

El mes de juliol passat l'Associació d'Empresaris i institucions del 22@ es va reunir amb un grup d'entitats del Poblenou. El Sr. Josep Maria Vila, vicepresident del grup empresarial i director de Indra, va dir que volia conèixer el complex i ric sector cultural del Poblenou i col·laborar-hi. Un oferiment que no quedarà, ben segur, sense resposta perquè el sector ciutadà, que ha demostrat que està ben viu, necessita finançament per desenvolupar projectes socials i de recerca, i ha d'associar-se i col·laborar amb el sector empresarial. No hem d'oblidar que els estudis sobre el patrimoni industrial del Poblenou i sobre Can Ricart, en concret, promoguts pel Fòrum de la Ribera del Besòs en col·laboració amb la UB, no han obtingut ni un cèntim de finançament de les administracions públiques, cosa que no ha representat un escull insalvable, però sí un senyal d'alerta que cal tenir en compte. Per altra banda, les relacions entre activitat econòmica, ciutadania i desenvolupament cultural, on s'entreveu una futura redefinició dels negocis essencialment urbans, troben un camp d'experimentació en el districte 22@.

Avui ja és demà en qüestió d'acció ciutadana i de resposta crítica davant uns més que minsos esquemes de participació previstos o poc previstos. La xarxa associativa ha demostrat que vol tenir un paper decisiu en la presa de decisions respecte de tot allò que afecta la ciutat i els ciutadans. L'aliança entre les entitats, les plataformes, els professionals i acadèmics, les empreses i les organitzacions no governamentals, per dirigir els seus esforços no cap al 'NO' sistemàtic, sinó cap a la proposta creativa i de futur, només acaba de començar i s'albira una esperançadora via de més democràcia. La lliçó que cal extreure és que Can Ricart s'ha de preservar i rehabilitar íntegrament perquè hi ha moltes idees i projectes, i també hi ha el compromís ciutadà suficient per superar la mera i trista promoció immobiliària.

S. Clarós

Ara que les universitats estudien més que mai el desenvolupament dels moviments socials ciutadans - per exemple l'interès suscitat per la plataforma Can Ricart o el Fòrum Ribera del Besòs o la mateixa Associació de Veïns entre professors i estudiants de facultats europees i americanes- resulta paradoxal la indiferència per no dir el rebuig que desperten en l'àmbit governamental a casa nostra, el qual precisament hauria de nodrir-se de les poderoses idees que emanen del dinamisme social. Les instàncies governamentals haurien d'estar constantment buscant idees en el sector ciutadà enlloc d'enfrontar-s'hi per donar forma a les polítiques públiques i enfortir la

Fomentant la solidaritat

Fa ja més de cinc anys que 25 immigrants es van tancar en vaga de fam a la parròquia del Sagrat Cor, al carrer de Pere IV del Poblenou. Aquell fet va constituir una veritable sotragada que va commocionar el barri i va donar impuls a la solidaritat. Noushad Puthukayil, un dels 25 immigrants en lluita contra la llei d'estrangeria que el gener de l'any 2001 va protagonitzar la tancada, ens deia (núm. 22 d'El Poblenou) "Vam començar la vaga de fam al carrer, davant de l'església del Pi, però com que feia fred i no hi havia lloc per a tots, dos dies més tard ens van portar cap aquí." "Estem molt agraïts per la solidaritat que rebem. No ens esperàvem una reacció tan positiva del rector, de la gent de la parròquia, i de les noies i els nois voluntaris, que fins i tot han deixat d'estudiar exàmens per estar amb nosaltres" i és que el barri, lluny de la premsa i les càmeres de televisió que només ha ensenyat l'església del Pi, s'ha mobilitzat de manera silenciosa, però ferma en favor de la lluita dels immigrants...

"La globalització dels negocis, de la informació, del mercat laboral... és una realitat ben palpable i una de les seves conseqüències és la distribució desigual de la riquesa, cosa que fa que la població d'arreu del món es mogui a la recerca de noves oportunitats. L'immigrant sovint és vist com un invasor i és mal acollit per gent que ignora que molts de nosaltres o dels nostres avantpassats també vam ser forasters. Però un grup de veïns del Poblenou van adquirir el compromís d'aportar 2.000 pessetes cada mes durant un any amb la finalitat de llogar un pis al barri per allotjar 8 persones immigrades". Així, amb aquest gest de solidaritat, naixia la Xarxa Solidària, ens explicaven la

Teresa Arnau i en Ramon Subirana, tots dos fundadors de l'entitat, en el núm. 23 d'El Poblenou. La Xarxa Solidària pretén la integració social i laboral de nouvinguts assegurant-los durant un temps allò que és estrictament necessari: l'habitatge.

"La integració dels nouvinguts a la nostra cultura és la condició per a la convivència i això demana tolerància i

posar les condicions legals, materials, culturals i de tot ordre que facin possible la coexistència..." L'actitud de solidaritat amb els nouvinguts parteix de la coneixença i del llaços d'amistat que es creen entre veïns i nouvinguts. Aquesta és la finalitat que busca la xarxa d'entitats Apropem-nos (núm. 27 d'El Poblenou) formada per entitats diverses del barri.

Fomentant la solidaritat, l'Associació Catalana d'Amics del Poble Sahràuí, ens recordava, en el núm. 29 d'El Poblenou, que fa més de 27 anys que unes 200.000 persones refugiades sobreviuen en el pitjor racó del desert, la hamada algeriana, en condicions molt precàries... i ens animava a col·laborar en la 9a Caravana Catalana per la Pau per no deixar-los abandonats davant del xantatge de la manca d'aliments perquè renunciïn a la seva voluntat de llibertat. Famílies del Poblenou van acollir 7 infants en les colònies per a nens i nenes sahrauís que es fan al barri des de fa més d'una dècada.

UN POBLENOU DE TOTS ELS COLORS. L'Associació CER Bac de Roda va organitzar una festa multicultural on agrupacions de persones de diferents països i grups de solidaritat van exposar els seus projectes.

Diferents entitats del Poblenou han reclamat des de fa anys un apropament a la problemàtica de les famílies gitanes sense sostre que malviuen en caravanes en diferents racons i solars abandonats del barri (núm. 41 d'El Poblenou). En concret, una zona de càmping de pas a l'àrea metropolitana i l'accés a un habitatge són les reivindicacions de diferents col·lectius. Entre ells, el Moviment Quart Món ha treballat amb aquestes famílies en diferents indrets del Poblenou. És el cas també de la Ludoteca Mª Gràcia Pont i de les parròquies del barri que ofereixen suport generós a les famílies. També el grup de Drets Humans del Sagrat Cor, des d'on va reeixir una de les propostes més interessants, en la qual participava també Quart Món i AVPN. El projecte que es va presentar a l'administració pública abordava el problema de la integració social, la inserció laboral i l'adquisició d'habitatge digne, en una prova pilot per a unes quantes famílies galaicoportugueses acampades a la fàbrica Nubiola. Com a resposta a la iniciativa veïnal, que va ser traslladada a la regidoria de benestar social de l'Ajuntament de Barcelona, la policia va desallotjar els solars davant la proximitat de la inauguració del Fòrum de les Cultures.

En una trobada de **Te i Cafè**, en Hamid Halil del CITE, de

CCOO, va oferir informació sobre la Llei d'Estrangeria; a la parròquia del Sagrat Cor se celebrava el quart aniversari de la tancada d'immigrants.

Barri espai de convivència és el nom d'un projecte que, des de la Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes (FAVB), pretén copsar la nova situació davant l'arribada d'un important nombre de persones immigrades als nostres barris.

L'estudi, que es va presentar al barri, es va fer per la Universitat de Barcelona amb la participació de les AAVV, d'Apropem-nos, de les escoles i de les entitats del barri i amb tècnics que treballen al territori. El Poble Nou, en el núm. 44, se'n va fer ressò, presentant la radiografia de la percepció dels veïns sobre quins són els principals problemes. Això ens dóna pistes de treball perquè aquesta diagnosi no sigui un punt d'arribada, sinó un punt de partida que ens ajudi a millorar la convivència.

redacció

10 anys d'associacionisme i cultura al Poble Nou

Des dels seus inicis, la revista El poble nou ha tingut un marcat caràcter divulgatiu. Tota acció té sempre intencions, i entre aquestes, la revista ha volgut ser ressò de la cultura i de l'associacionisme del barri. La cultura popular, la dels artistes que viuen als nostres edificis, la dels artistes que treballen a les fàbriques que conformen el nostre patrimoni històric, la dels diables que amb els seus versots escandalitzen tothom, la de la Festa Major, ... En resum, la cultura que tenim al nostre voltant, la que ens configura tal com som.

ENTITATS I ASSOCIACIONS. La manera de fer cultura a partir de la revista ha estat un fidel reflex de la manera de treballar de l'Associació: si treballem en xarxa, sempre intentant aglutinar els diferents col·lectius en comissions, és inevitable que la revista no sigui exclusivament la veu de l'Associació, sinó que intentem que sigui la veu de tots aquells i aquelles que tenen coses a dir per aconseguir un barri millor. És per això que a la revista hi publiquen articles les diferents comissions on treballem, com la Comissió Proequipaments, la Comissió per la Defensa de la Sanitat Pública, o la Comissió pel Dret a l'Habitatge del Poble Nou, o de diferents organitzacions i entitats del barri, com el Fòrum de la Ribera del Besòs i el CN Poble Nou.

Igualment, no podem oblidar que a El poble nou s'hi ha presentat també la vida de la pròpia Associació, tant pel que fa als sopars que organitza, com el que va fer amb motiu del seu 30è aniversari ("30 anys fent barri", nº 30, desembre del 2002) i que ens explicava en Marc Andreu, com pel que fa a les assemblees generals de socis que es van fer cada any, i que se'n poden llegir extractes als diferents números de la revista.

LA CULTURA POPULAR

Pel que fa referència al foment de la cultura popular, destaquem, l'entrevista que fa Mònica Gómez als Diables del Poble Nou ("Els diables del Poble Nou fan 20 anys", nº 30 de desembre del 2002), on, a més de fer un petit repàs a la llarga trajectòria d'aquest grup ens expliquen també les seves propostes pel que fa a la Festa Major. I ja que entrem a parlar de la Festa Major, no podem oblidar les tradicionals Havaneres que cada any organitza l'Associació i que la revista publicita.

De la Festa Major també volem destacar els diferents sopars que s'organitzen als carrers i que s'evidencia en l'article "El Front Marítim s'incorpora amb exit a la Festa Major del Poble Nou" (nº 34 d'octubre del 2003), i on es destaca l'esperit acollidor del barri: "Aquí hem arribat gent de Nou Barris, de Sant Andreu, de Sants, de Santa Coloma ... en fi, de tot arreu!"

I per acabar, no ens podíem oblidar dels Festivals d'arts escèniques del Poble Nou, que pretén "generar un punt de trobada entre grups emergents i professionals que, alhora, serveixi de plataforma per donar a conèixer els seus treballs".

Com es pot observar, la cultura i l'associacionisme tenen un paper important a la revista, com un dels eixos que vertebraven la vida del barri. Hi ha més mostres de cultura que s'entreveuen i es respiren a les pàgines dels diferents números de El poble nou, però tots els qui vivim al barri, ja hem anat palpant quina és l'autèntica vida del barri, que es va fent mica en mica, entre els qui fa molt que hi vivim i els qui hi han arribat fa poc; entre els joves i els més grans; entre els que som d'aquí, i els que han hagut de creuar un mar o un oceà per arribar-hi. Tots fem el dia a dia del barri, i tots anem configurant la seva cultura.

Carles Canela

L'Urbanisme Barcelona: encerts i desencerts

Les ciutats, com a construcció, són la suma de les estructures i de les arquitectures que han esdevingut en el temps, de manera que formalment la ciutat presenta una lectura històrica de la civilització que reflecteix l'ordre social, intel·lectual, cultural... que ha regit en el decurs del temps, dels segles.

No hi ha doncs unitat de formes i d'estils, pel que fa a l'arquitectura i a la manera d'entendre l'ordenació urbana. Les metròpolis mediterrànies com Barcelona són encara, si cal, més heteromorfes pel fet de ser llocs de trobada i de mescla de civilitzacions,

a diferència de les petites ciutats del centre d'Europa, on els ritmes de creixement menys convulsos han sedimentat paisatges urbans de més uniformitat. El creixement, doncs, marcat pels grans moments de canvi és el que acaba per determinar la consistència o la inconsistència de l'entramat urbà. Barcelona va viure un d'aquests moments en els darrers anys del segle dinou, impulsat pel progrés tecnològic amb el creixement demogràfic conseqüent, entre altres circumstàncies, que va acabar enderrocant les muralles i expandint la ciutat amb l'eixample d'Ildelfons Cerdà. Posteriorment, l'annexió dels municipis del pla de Barcelona conformaria una urbs multipolar: l'actual Barcelona del barri.

1 - La Unión Metalúrgica

La ciutat es reescriu constantment creant i destruint paisatges amb més o menys encert, però això no ha de ser vist necessàriament com una pèrdua si l'ordenament urbanístic respon a criteris harmonitzadors que permetin la convivència d'estils, formes i projectes. El desenvolupament urbà dels anys previs als Jocs Olímpics va crear espais d'alta qualitat alhora que dotava la ciutat de les infraestructures que li havien estat negades amb anterioritat. Una altra cosa va succeir amb l'expansió postolímpica, sobretot cap a la zona de llevant, que va afectar els barris del litoral de la ribera del Besòs. El Poblenou és un exemple de transformació del territori amb precipitació i sense un planejament integrador de les diferents realitats del territori, que delata que no hi ha un model director.

2 - Naus Modernistes del carrer Zamora

La conseqüència és un urbanisme agressiu, amb una deficiente relació entre els vells i els nous entramats urbans, i amb incapacitat d'encaixar nous usos i funcions, tot respectant la traça que ha marcat el pas del temps. Velles i noves arquitectures sovint es fan nosa enlloc de potenciar-se. És el cas de la finca que ocupava la Unión

ARWAD
RESTAURANTE CAFETERIA
cocina griego libanesa
Rambla del Poblenou 56 08005 Barcelona T938563269

Comidas caseras Tapas variadas
RESTAURANTE BAR EL CORAL
C/ Amistad, 21 (al lado Mercado "La Unión")
Teléf. 93 225 30 97 08005 BARCELONA

FRUITERIES July
C/. Llull, 181 BCN ☎ 93 485 23 33

VIDENTE TAROTISTA. 25 AÑOS DE EXPERIENCIA
ISABEL SOLEDAD ¿Qué tres cosas son las más importantes en tu vida?
806 40 22 26

Jean Louis David PELUQUERÍA • ESTÉTICA
PRESENTANDO ESTE ANUNCIO TENDRÁ UN CHEQUE DESCUENTO POR VALOR DE **4€**
RAMBLA POBLENOU 105 / T 93 356 89 44

3 - Diagonal Mar

Metalúrgica (fotografia 1) La preservació d'una petita part de la fàbrica, la més vistosa, després d'enderrocar-ne la major part, malviu amb una edificació de nova planta construïda sense cap voluntat d'integració de conjunt. Les dues construccions es fan nosa mútuament i, enlloc de sumar, resten. Hom es pregunta si no valdria més, en benefici d'un projecte més consistent, acabar d'enderrocar les restes de la fàbrica antiga.

Un altre exemple de desencaix (Fotografia 2). Belles naus industrials modernistes, al carrer Zamora, incloses al catàleg de patrimoni de la ciutat, queden tapades per la construcció d'un ascensor just al davant de la façana, fet que malmet el valor paisatgístic que es volia preservar. Aquest és un exemple de la contradicció entre la intenció preservadora i la seva formalització, en aquest cas fruit d'un evident error.

El nou Diagonal Mar (fotografia 3) és un altre exemple de la superposició de trames urbanes que no es relacionen entre

si. Hi ha qui creu que aquell polígon d'habitatges singularitza i dona relleu al perfil de la ciutat, però social i cívicament no funciona perquè a part de les arquitectures no flueix la vida i les relacions ciutadanes. És promoció immobiliària i res més.

L'avinguda Icària, el passeig del Taulat i l'avinguda García Faria (fotografia 4) són exemples de passeigs morts, sense vida. En primer lloc perquè en aquesta àrea de la ciutat sembla que les relacions ciutadanes es generen en l'orientació mar-muntanya. En són exemples evidents la rambla del Poblenou o la rambla Prim. I en darrer lloc perquè han estat urbanitzats traslladant l'espai lliure públic o privat a l'interior d'illa, cosa que ha desertitzat el carrer.

Comissió d'Urbanisme AVPN

4 - Passeig García Faria

FARMÀCIA LOPERENA GIRO
TEL 93 307 15 17
MARIA AGUILÓ / PUJADAS
DERMOFARMÀCIA
FÓRMULES MAGISTRALS
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - ELIXIRS FLORALS

Cansaladeria **BALART**
formatges i embotits selectes
c. Castanys, 8
Tel. 93 225 22 95

ÒPTICA traver
des de 1953
C/. Pujades, 194 - Tel. 93 485 22 42 - 08005 Barcelona

ESTUDI D'INTERIORISME
Alfred Martin
MOBILIARI i DECORACIÓ
C/ Pedro IV 218-220 • 08005 BCN • Tel/Fax: 933 072 507

farmàcia
TAULAT
62
OBERT DE 9 A 22 HORES ELS
365 DIES DEL ANY
Taulat, 62 08005 BCN
Tel. 93 225 3640

Marimon Estrany
Advocats
¿Busques bon assessorament?
Truca'ns:
93 300 32 93
o vine a veure'ns:
c/Llull 219 (local)
Assessoria fiscal, laboral, jurídica i immobiliària

Havaneres

TRADICIONALS HAVANERES DE FESTA MAJOR DE L'AVPN

A la placeta dels Pescadors,
dissabte 16 de setembre, a les 19:00 h,
a càrrec del grup **MARINADA**.

Accident mortal al Poblenou

De tothom és conegut que la precarietat laboral i l'escassa inspecció en determinades activitats, sobretot en el sector de la construcció, són causa d'accidents laborals com el que hi va haver el dia 27 de juliol al carrer Almogàvers, a l'obra de la immobiliària Habitat, a l'antiga finca de la Unió Metalúrgica, en què van morir cinc treballadors en desplomar-se un mur sota el qual estaven treballant. Els treballadors morts, quatre dels quals eren d'origen estranger, pertanyien a diverses subcontractacions, pràctica avui molt estesa a través de la qual les empreses redueixen el cost de producció i augmenten els beneficis, esquivant d'aquesta manera responsabilitats en matèria de contractació, seguretat i salut laboral, preservació del medi ambient, etc. Es pot dir que el fatal accident de la Unió Metalúrgica es va produir no només per la negligència dels responsables in situ de l'obra, sinó sobretot per les males pràctiques empresarials. Els sindicats CCOO i UGT van recordar amb un comunicat que ja fa temps que denuncien la perversa relació entre la sinistralitat laboral i la proliferació injustificada de l'encadenament de subcontractes, prestamisme laboral, eventualitat i frau. La Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona, FAVB, i l'Associació de Veïns del Poblenou van manifestar també, en un comunicat, el condol a les famílies i amics dels treballadors que van ser víctimes de l'enfonsament, entre

els quals hi havia un veí del barri de 24 anys, Xavi Cortés. També es demanava en el comunicat que s'investiguin a fons les causes del sinistre i s'actui en conseqüència. I es va sol·licitar a l'Ajuntament de Barcelona que extremi la vigilància a les nombroses obres del Poblenou per evitar més accidents.

redacció

ALEU S.A
INDUSTRIA GRAFICA

Pasión por imprimir.

www.aleusa.es aleu@aleusa.es Llull, 48-52 3ª 4ª T. 933001007

URBAN SCHOOL

Tot en
Idiomes
traducció

UN MÓN D'IDIOMES

CURS 2006 - 2007

Places limitades !!

prep. First Certificate, CAE, Proficiency

C / Llull **187**, pral. Tel: **934 855 188**

Manifestación

EL SABADO 30 DE SEPTIEMBRE
TENDRA LUGAR
LA MACRO-MANIFESTACION EN
BARCELONA POR UNA VIVIENDA
DIGNA.

PLAZA CATALUNA, 18H.
LA MANIFESTACION RECORRERA
VARIOS PUNTOS CLAVES DE
BARCELONA Y ACABARA EN UNA
ACAMPADA (SIN TECHO).

NO TINDRÀS CASA EN LA VIDA.

PER UN HABITATGE Digne
MANIFESTACIÓ 30Set
+ACAMPADA 18H PL.CATALUNYA

www.vivivivenda.net bcn.vivivivenda.net www.vivivenda.todavipondeterminar.com

NO VAS A TENER CASA EN LA VIDA.

POR UNA VIVIENDA DIGNA
MANIFESTACION 30Sep
+ACAMPADA 18H PL.CATALUNYA

www.vivivivenda.net bcn.vivivivenda.net www.vivivenda.todavipondeterminar.com

PRESENTACIÓ DE CANDIDATURES
Període:
De l'1 de setembre a l'11 d'octubre de 2006
Lloc: Oficina d'Atenció al Ciutadà del
Districte de Sant Martí
Plaça de Valentí Almirall, número 1
Horari: De dilluns a divendres, de 8.30 a 17.30 hores*
* El horari d'estiu, fins al 24 de setembre, és de 8.15 a 14.15 hores.

44ns. Premis Sant Martí

Barcelona
11 de novembre de 2006

Ajuntament de Barcelona

Convocatòria dels 44ns. Premis Sant Martí

DE L'1 DE SETEMBRE
A L'11 D'OCTUBRE

LLOC:
OFICINA D'ATENCIÓ AL CIUTADÀ DEL
DISTRICTE DE SANT MARTÍ
PÇA. DE VALENTÍ ALMIRALL, 1
8,30 - 17,30H.

CLÍNICA DENTAL GLÓRIES

Dr. José Fco. López Alias

**DIAGNÓSTICO
+ PRESUPUESTO GRATUITO**

Rbla. del Poble Nou, 157-159 1º1º
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

GELATERIA **FABRICACIÓ PRÒPIA
& ARTESANA**
¡Ché qui hocehata!
EL TIO CHE®

Rbla. del Poble Nou, 44-46
08005 BCN
Tel. 93 309 18 72
www.eltioche.com

DISSENY GRÀFIC, WEB, IL·LUSTRACIÓ

GUTI'S DISEÑO

656 322 694 www.davidguti.com

laplaça
restaurant-escola

Pl. Sant Bernat Calbó, 6-7 Barcelona Tel. 93 221 51 12

francesc creixell
PERRUQUERS

C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 08005 BCN

CLINICA VETERINARIA
POBLENOU

TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN

HORARI: dilluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

PERRUQUERIA CANINA I FELINA

La Guineu
BOTIGA D'ANIMALS

Tel. 93 221 75 25
C/. Marià Aguiló, 128 08005 BARCELONA

Trinxant

SERVEI A RESTAURACIÓ
SERVEI A DOMICILI

Amistat, 22
Mercat Unió, 27, 49
Tel. 93 225 43 43
93 225 30 03
Fax 93 225 43 43
www.trinxant.com

Mainada h

TOT EN PUERICULTURA
SERVEIS A DOMICILI
LLENCERIA PREMAMÀ

C/AMISTAT, 22 TELF. 93 221 32 98
08005 BARCELONA

REFORMAS DEL HOGAR

EXPOSICIONES EN:

C/ ROGER DE FLOR, 86 08912 BADALONA
TEL. 93 388 11 58

C/ PALLARS, 232 08005 BARCELONA
TEL. 93 300 32 57

70 Habitatges protegits al Carrer Cristòfol de Moura

un projecte de qualitat
fet realitat.

